

Matige kwaliteit leidt tot proceskosten of zelfs herstelkosten. Overmatige kwaliteit wordt door de klant niet bijbetaald. Dat zijn de doelpalen. Hoe hoog je de lat legt, is bedrijfsbeleid.



Kunnen wij winnen van Duitsland???

De persconferentie voor de ESEF-Techni-Show bood een aantrekkelijk perspectief: Duitsland veroveren! Maar kunnen wij het wel winnen van Duitsland?

München 1988 is bekend: 2-1, doelgericht, mét oranjegevoel. Lang geleden. Beetje érg lang...

Eén ding waar we Duitsers niet gauw in zullen aftroeven, is het meten. En niet alleen laagdikte op een plek waar het wel goed zal zijn! Waar de spreekwoordelijke 'slager die zijn eigen vlees keurt' nog wel eens "vooruit met de geit" zegt, wordt oostelijk van ons de kool net zo heet gegeten als hij wordt opgediend. Sterker nog: de zinsnede "het klopt voor geen meter" is niet eens in het Duits te vertalen. Probeer maar! Zeg dán liever "Vorwärts mit der Ziege". Probeer ook maar. Geen geit die luistert!

Nee, afkeur wordt bij voorkeur vroeg in het proces ontmaskerd, om kosten te sparen. Of voor vertrek naar de klant, om ergernis te sparen. Een stevige winstkraker trouwens, niet alles in-één-keer goed produceren. Zie de slotpagina van deze editie. (ook wat ervoor staat nog lezen, hoor!).



Alleen met een betrokkenheid voor de lange termijn, een onderscheidend specialisme, een vertegenwoordiging ter plaatse en nauwkeurigheid in zowel processen als afspraken hoef je in Duitsland binnen te stappen.

Hoe meet je je prestaties eigenlijk? Eén van de leukste vakken die ik gevolgd heb op school, was Milieu-economie: wáár controleer je en grijp je in bij een serie stappen in de waardetoevoeging? Zodat je een minimale hoeveelheid energie en toegevoegde materialen in de reststroom krijgt wegens afkeur.

Een andere samenhang tussen milieu-prestatie en procesprestatie van een productiebedrijf, vinden we in het energiebeheer. Met energiebeheer is bij te houden hoe efficiënt je processen verlopen, en een logistiek optimaal proces is ook energetisch gunstiger. In de eerste Meerjarenafpraak Energie, het convenant tussen de VOM en Economische Zaken, noemden we dat de 'energiebril' van procesoptimalisatie.

Maar energie kost toch haast niks ten opzichte van je loonkosten, dus wat maakt het eigenlijk uit???

Nou, ten eerste zal dat met de (nogal stroperig verlopende) vergroening van het belastingstelsel steeds dichterbij elkaar komen. Bovendien: energiezorg levert nuttige kentallen op, over doorlooptijden en de beladingsgraad en zo. Kun je gericht je processen optimaliseren.

Dát maakt het uit!

En hoe verover je Duitsland dan? Nederlandse bedrijven zijn flexibel en oplossingsgericht, dat is een goede start. Maar wat mist, zo bleek op de persconferentie van de ESEF/Techni-Show (zie pagina 18-20) is de langetermijnstrategie. Duitsland 'doe je er niet even bij'.

Meten of inspecteren doe je er ook niet even bij. Om je bedrijf in een veeleisende kenniseconomie te laten passen en je met de concurrentie te kunnen meten, is het welbekende 'continue verbeteren' vanuit het kwaliteitsmanagement de minste vereiste. Stilstand is immers achteruitgang, en aantoonbare meerwaarde leveren is de ondergrens. Zo weten we dus binnen welke bandbreedte we in een hogelonenland moeten produceren!

